

03. ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ & ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Έλενα Καματέρη

Γενική Διευθύντρια
ΣΟΕΒ
[Linkedin](#)

«Η εργασιακή ανισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών στους χώρους εργασίας: μύθος ή πραγματικότητα;»

Η ενεργή συμμετοχή και η ισότιμη μεταχείριση των γυναικών στην αγορά εργασίας είναι σημαίνον στοιχείο ευημερίας και προόδου για κάθε σύγχρονη κοινωνία. Εργασιακά δικαιώματα, που σήμερα φαντάζουν δεδομένα, αποτελούν κεκτημένα μακροχρόνιων αγώνων για ίσες ευκαιρίες στην απασχόληση. Παρά την σημαντική εξέλιξη που έχει σημειωθεί, στις περισσότερες οικονομίες του κόσμου εξακολουθεί να υπάρχει μισθολογικό χάσμα ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες εργαζόμενους. Ακόμα, η συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας είναι χαμηλή σε αρκετές οικονομίες, εξαιτίας αναχρονιστικών προτύπων και άλλων κοινωνικών εμποδίων.

Η υγειονομική πανδημία έχει δημιουργήσει σοβαρές ανησυχίες για το μέλλον της αγοράς εργασίας, τόσο στην Ελλάδα, όσο και διεθνώς. Παρά τις προσπάθειες των κυβερνήσεων να περιορίσουν την αύξηση της ανεργίας, η μείωση της απασχόλησης, λόγω έλλειψης νέων θέσεων εργασίας, ιδιαίτερα σε κλάδους που πλήττονται έντονα από την κρίση, αλλά και η μείωση των ωρών εργασίας, προσιωνίζουν δυσσιώνες εξελίξεις τουλάχιστον για το μεσοπρόθεσμο διάστημα, όπως αναφέρουν πρόσφατες εκθέσεις του ΟΟΣΑ και του ΔΝΤ.

Όπως επισημαίνουν οι ίδιες εκθέσεις, οι γυναίκες πλήττονται δυσανάλογα από την κρίση, κυρίως λόγω της αυξημένης συμμετοχής τους σε κλάδους που επηρεάζονται περισσότερο από την πανδημία, όπως η παροχή υπηρεσιών σε φυσικά πρόσωπα, οι λιανικές πωλήσεις, η εστίαση, η υποδοχή πελατών, κ.ο.κ. Η ίδια κατάσταση επικρατεί και στη χώρα μας η οποία βίωσε μια δεκαετή κρίση με εξαιρετικά αρνητικές επιδόσεις στην αγορά εργασίας, αλλά και η οποία χαρακτηρίζεται από παραδοσιακά χαμηλά ποσοστά απασχόλησης των γυναικών.

Είναι πρόδηλο, δυστυχώς, ότι πολλοί εργοδότες θεωρούν ακόμη ότι οι γυναίκες δεν μπορούν να αφιερώσουν στην εργασία τους τον χρόνο και την ενέργεια που απαιτείται στον ίδιο βαθμό με τους άνδρες, εξαιτίας των οικογενειακών τους υποχρεώσεων.

Ωστόσο, η ανοχή και η διαιώνιση συμπεριφορών που συνιστούν διάκριση λόγω φύλου πλήττουν μακροπρόθεσμα την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς εργασίας και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και υπονομεύουν βραχυπρόθεσμα την ίδια την προοπτική εξόδου από την κρίση. Η ανάπτυξη, ως κύρια παράμετρος ανάκαμψης από την κρίση, δεν μπορεί να συμβαδίσει με ελλείμματα ισότητας στην απασχόληση και το εργασιακό περιβάλλον. Η ουσιαστική αντιμετώπιση των ελλειμμάτων αυτών απαιτεί έναν συνδυασμό νομοθετικών και άλλων εργαλείων, ικανών να συμβάλουν στην σταδιακή εξάλειψη των διακρίσεων λόγω φύλου και στην αλλαγή νοοτροπιών και συμπεριφορών στην κοινωνία και στους χώρους εργασίας. Όμως, το υπόβαθρο οποιασδήποτε ουσιαστικής παρέμβασης είναι η ύπαρξη κατάλληλης νομοθεσίας που να καθιστά τις διακρίσεις αυτές παράνομες και να τυγχάνει αποτελεσματικής εφαρμογής.

Επίσης, αξίζει να αναφερθεί πως η γυναικεία επιχειρηματικότητα αποτελεί στην Ελλάδα της κρίσης και της οικονομικής αβεβαιότητας, έναν από τους πλέον αναπτυσσόμενους τομείς. Νέες μορφές έκφρασης κάνουν τα τελευταία χρόνια την εμφάνισή τους, με τις γυναίκες να αποτελούν βασικούς πρωταγωνιστές των εξελίξεων. Οι νέες αυτές μορφές γυναικείας επιχειρηματικότητας βρίσκουν την έκφρασή τους μέσω startups, συνεταιρισμών, κοινωνικών επιχειρήσεων και δράσεων εξασφαλίζοντας υψηλό εισόδημα και λαμπρές ευκαιρίες καριέρας. Οι οικογενειακές υποχρεώσεις, οι προκαταλήψεις λόγω φύλου, η εταιρική κουλτούρα και η έλλειψη υποστήριξης αποτελούν τα βασικά εμπόδια που οι ίδιες οι γυναίκες δηλώνουν ότι αντιμετωπίζουν σήμερα όσον αφορά την επαγγελματική τους ανέλιξη. Τα παραπάνω μας αποδεικνύουν ότι ενώ σημειώνεται πρόοδος και αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες, σε πανευρωπαϊκό μάλιστα επίπεδο, οι γυναίκες συνεχίζουν να μην έχουν τις ίδιες ευκαιρίες με τους άνδρες.

Μια πρόκληση μεγάλης σπουδαιότητας–προκειμένου να επιταχυνθεί η ανάπτυξη είναι η αλλαγή με τον τρόπο που η ελληνική κοινωνία βλέπει τις γυναίκες με σκοπό την ένταξή τους στην οικονομική ζωή ταχύτερα και σε μεγαλύτερα ποσοστά. Η ελληνική οικονομία δεν χρειάζεται μόνον κεφάλαια, τεχνολογία, θεσμικές παρεμβάσεις, εκσυγχρονισμό του κράτους. Έχει ανάγκη άμεσα, μεγαλύτερο πληθυσμό και μπορεί να τον αποκτήσει αν ενεργοποιηθεί το δυναμικό που απέχει από την οικονομική δραστηριότητα.

Η ανάπτυξη χρειάζεται περισσότερες γυναίκες. Επομένως το μέλλον προβλέπεται ακόμη πιο δημιουργικό και ελπιδοφόρο.